

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/218/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125209844
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3125209844.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov: matky A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, C. D. a otca E. A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX/XX, F. G., zastúpeného JUDr. Martinom Bartkom a JUDr. Silviou Bartkovou, advokátmi so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 86P/122/2025-41 zo dňa 24. septembra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 86P/122/2025-41 zo dňa 24. septembra 2025 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietam. II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“
- Otec sa podaným návrhom neodkladného opatrenia domáhal zverenia maloletého A. do osobnej starostlivosti otcovi a určenia styku matke podľa úvahy súdu. Kolízny opatrovník po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a po šetrení pomerov rodiny zaujal stanovisko, v zmysle ktorého na strane maloletého proti stavu rozhodnému pre rozhodnutie sp.zn. 86P/51/2023-178 nedošlo k zmene pomerov. Preto kolízny opatrovník odporučil pokračovať v odborných konzultáciách a psychologicko-sociálnom poradenstve. K rodičom uviedol, že medzi nimi pretrváva závažný rodičovský konflikt, čo má negatívny dopad na vývin maloletého. Komunikácia medzi rodičmi je veľmi narušená, nedokážu sa dohodnúť na podstatných otázkach starostlivosti o maloletého. Otec opakovane tvrdí, že matka nerešpektuje právoplatné rozhodnutie a matka, že otec nerešpektuje vôľu dieťaťa. Aktuálne majú rodičia s maloletým povinnosť zúčastňovať sa odborných konzultácií a psychologicko-sociálneho poradenstva. Kolízny opatrovník poukázal na pohovor s maloletým zo dňa 02.06.2025, počas ktorého A. uviedol, že keď má nejaké problémy, môže sa porozprávať s matkou alebo starou matkou, otca sa bojí. Tvrdil aj to, že chce byť len s matkou, s otcom sa nechce stretávať vôbec z dôvodu, že počas styku, keď odišiel s otcom, otec mu sľúbil darčeky a stretnutie so sestrenicou, ktoré sľuby nespľnil. Otcovi opakovane povedal, že s ním nechce ísť zo strachu. Pohovor bol vykonaný aj dňa 12.06.2025 bez prítomnosti matky, kde v zhode s predchádzajúcim pohovorom tvrdil, že s otcom sa nechce stretávať, chce byť iba s matkou. Matka pri pohovoroch tvrdila, že zdravotný stav A. sa zhoršil, pokojne nespáva, býva často rozrušený, prítomné sú epileptické záchvaty.
- Na účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení sa okresný súd oboznámil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodnutiami okresného súdu č. k. 86P/51/2023-353, č. k.

86P/51/2023-376, č.k. 86P/80/2025-20, zápisnicou z pojednávania zo dňa 28.04.2025 v konaní sp. zn. 86P/51/2023, uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoP/150/2025 zo dňa 02.09.2025, emailovou komunikáciou (č. l. 6), opisom preberania a priebehu styku (č. l. 7 - 14), záverom znaleckého dokazovania (č.l. 15 - 18), lekársnym záznamom (č. l. 33 - 34), správou z výchovného opatrenia (č. l. 35 - 37), z ktorých mal za osvedčený nasledovný skutočný stav: Maloletý A. sa narodil v manželstve matky a otca, ktorých manželstvo bolo rozvedené. Po rozvode boli rodičovské práva a povinnosti voči maloletému upravené viacerými rozhodnutiami, a to rozhodnutím okresného súdu sp. zn. PB-13P/76/2019 zo dňa 21.09.2020, následne rozhodnutím sp. zn. PB-7P/47/2020 zo dňa 13.06.2021, sp. zn. PB-10P/8/2023 zo dňa 31.07.2023, č. k. 86P/51/2023-37 zo dňa 03.10.2023 a naposledy neodkladným opatrením sp. zn. 86P/51/2023 zo dňa 28.04.2025. Posledným z uvedených rozhodnutí okresný súd upravil otázku styku tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. v každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 14.00 hod. a každý párny týždeň v nedeľu od 14.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že si otec prevezme dieťa od matky v A. H. v F. a na rovnakom mieste v stanovenom čase dieťa matke odovzdá späť. Styk sa bude realizovať bez prítomnosti matky. Matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť. Zároveň okresný súd rodičom a maloletému uložil povinnosť podrobiť sa odborným konzultáciám a psychologicko-sociálnemu poradenstvu v Centre pre deti a rodiny F. v rozsahu 144 hodín s tým, že sa psychologicko-sociálne poradenstvo a odborné konzultácie budú uskutočňovať 2-krát týždenne po 1 hod. s mal. dieťaťom a 2 hod. s rodičmi za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi a úpravy vzťahu dieťaťa s otcom a s tým, že toto poradenstvo a konzultácie budú prebiehať aj v zmysle doporučení znaleckého posudku č. 26/2024 zo dňa 20.11.2024, vypracovanom F. A. I., F., s účinnosťou od právoplatnosti uznesenia sp. zn. 86P/51/2023 zo dňa 28.04.2025. Rodičom bola z dôvodu postseparačných konfliktov uložená aj povinnosť podrobiť sa rodinnej terapii v Inštitúte rodinnej terapie v A. v rozsahu 1-krát týždenne po dobu 4 týždňov s cieľom sfunkčnenia komunikácie a vzťahov. Predmetným rozhodnutím okresný súd zmenil uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 86P/51/2023-37 zo dňa 03.10.2023 v časti o úprave styku otca s maloletým dieťaťom.

4. Rozhodnutiu sp.zn. 86P/51/2023 zo dňa 28.04.2025 predchádzalo pojednávanie uskutočnené toho istého dňa, na ktorom rodičia vyjadrili súhlas s odbornými konzultáciami a psychologicko-sociálnym poradenstvom v Centre pre deti a rodiny F.. V priebehu pojednávania rodičia navrhli úpravu styku v rozsahu zodpovedajúceho rozhodnutiu sp. zn. 86P/51/2023 zo dňa 28.04.2025. „Po rozhodnutí sp. zn. 86P/51/2023 zo dňa 28.04.2025 sa matka domáhala úpravy práv a povinností k maloletému v časti styku v konaní sp.zn. 86P/80/2025, v ktorom súd zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením č. k. 86P/80/2025-20 zo dňa 24.06.2025 a následne toto neodkladné opatrenie bolo v odvolacom konaní potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoP/150/2025 zo dňa 02.09.2025, v ktorom krajský súd okrem iného uviedol, že nie je v záujme maloletého neustále meniť úpravu styku otca s maloletým“. Okresný súd považoval za osvedčené, že kolízny opatrovník vykonal dňa 02.06.2025 pohovor s maloletým A.. Maloletý uviedol, že s otcom sa nechce stretávať.

5. Okresný súd s poukazom na § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 24 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, § 36 ods. 1 Zákona o rodine, Čl. 24 Charty základných práv Európskej únie a osvedčený skutkový stav veci, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia. Keďže účelom neodkladného opatrenia je bezodkladná úprava pomerov, ktoré neznesú odklad, zákon upustil od dokazovania rozhodných skutočností, ktoré je mnohokrát časovo náročné, ale existenciu nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj potrebu jeho bezodkladnej ochrany musí navrhovateľ aspoň osvedčiť. Pojem osvedčiť v tomto kontexte znamená, že skutočnosti tvrdené navrhovateľom sa majú javiť na základe ním predložených listín ako pravdepodobné. Zároveň neodkladné opatrenie musí spĺňať aj kritérium primeranosti. To znamená, že neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru. Pri rozhodovaní súd sleduje najmä záujem maloletého dieťaťa (čl. 5 základných zásad Zákona o rodine). Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa okrem iného zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod.

6. V danej veci otec navrhol v režime neodkladného opatrenia upraviť otázku styku a starostlivosti. Rovnakou otázkou sa okresný súd zaoberal naposledy neodkladným opatrením sp. zn. 86P/80/2025 zo dňa 24.06.2025 potvrdeným Krajským súdom v Žiline sp.zn. 13CoP/150/2025 zo dňa 02.09.2025, ktoré rozhodnutia odkazovali na úpravu obsiahnutú v neodkladnom opatrení okresného súdu sp. zn. 86P/51/2023 zo dňa 28.04.2025. Otec podaným návrhom netvrdil a ani neosvedčil takú zmenu pomerov oproti stavu ku dňu 28.04.2025, resp. 02.09.2025, ktorá by osvedčovala potrebu opätovnej neodkladnej úpravy, a ktorá by osvedčovala potrebu odchyliť sa od rozhodnutia č.k. 86P/51/2023-21 zo

dňa 28.04.2025 a sp. zn. 13CoP/150/2025 zo dňa 02.09.2025. Naviac bol okresný súd toho názoru, že opakované zmeny rozhodnutia nie sú v najlepšom záujme maloletého A.. Maloletý je aktívny účastník vzťahov medzi matkou a otcom, zodpovedajúc jeho vývoju na situáciu medzi rodičmi nahliada a vyhodnocuje. Neustále meniace sa rozhodnutia by mu bránili vyrovnať sa so situáciou a podporovali by stav emočnej neistoty.

7. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že pokiaľ otec v návrhu vyslovil podozrenie na manipulatívne správanie matky, obsah návrhu otca nie je v tomto smere dostatočný na tak závažné rozhodnutie, akým je zmena otázky starostlivosti a styku. Prípadná zmena správania maloletého môže byť podmienená rôznymi faktormi. Neobstojí pritom samotné obvinenie otca smerom k matke o toxickvej výchove a manipulácii. Pretože otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil splnenie esenciálnych predpokladov, na základe ktorých by mohol okresný súd ustáliť potrebu opätovnej neodkladnej úpravy otázky styku a starostlivosti o maloletého A., tak okresný súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. „Pre úplnosť súd uvádza, že napriek zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, reflektuje otcom vymedzené nedostatky styku a konflikt medzi rodičmi, ktorý sa môže premietnuť aj do vzťahu s maloletým, preto zdôrazňuje, že obaja rodičia sú vo výkone rodičovských práv a povinností rovnocenní. Hoci otec nezdieľa spoločné bydlisko s maloletým a matkou, maloletý má právo styku umožňujúce uchovať väzby s otcom a tieto rozvíjať. Súd preto vo vzťahu k rodičom zdôrazňuje, že pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom by mal byť prvoradý hľadiskom záujem maloletého. Tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v jeho živote bez pochybností nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 554/04). Preto súd apeluje na oboch rodičov k vzájomnej zmierlivej komunikácii a odstráneniu konfliktných situácií medzi sebou, ktoré majú na maloletých nepriaznivý dopad.“ O náhrade trov konania okresný súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal rozsiahle odvolanie otec (č. I. 46 spisu), na ktoré odvolací súd odkazuje v jeho celom rozsahovom a obsahovom znení, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté zmenil tak, že „Mal. A. A. nar. XX.XX.XXXX zveruje sa do osobnej starostlivosti otca a matke sa určuje styk s mal. A. podľa rozhodnutia súdu“. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu považoval za nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež z dôvodu podľa § 62 ods. 1 CMP, pretože súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutkový stav. Svoj návrh na vydanie neodkladného opatrenia otec odôvodnil tým, že zdravotný a psychický stav mal. A. A., nar. XX.XX.XXXX sa za posledné obdobie 3 mesiacov zásadným spôsobom zmenil k horšiemu, a to až do takej miery, že situácia sa stala akútna. Mal. A. sa stal veľmi agresívnym, a to nielen voči otcovi, ale aj voči svojmu okoliu a dokonca napáda aj cudzie deti, a to bezdôvodne a je na tom aktuálne psychicky veľmi zle. Otec je presvedčený, že tento zlý psychický stav je výsledkom negatívneho pôsobenia matky, ktorá cielene ide proti jeho záujmom a zmätočne pôsobí na syna, aby nenávidel svojho otca. Toto cielečné negatívne konanie matky je nielen vysoko nemorálne, ale už viditeľne zanecháva negatívne stopy na psychike a duši syna, ktoré sa navonok prejavujú jeho agresivitou. Okresný súd Trenčín vo veci starostlivosti o mal. A. A., nar. XX.XX.XXXX svojím uznesením č.k. 86P/51/2023-178 zo dňa 28.04.2025, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 28.04.2025, rozhodol tak, že: „Otec je oprávnený stretávať sa s mal. A. A., nar. XX.XX.XXXX v každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 14.00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 14.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že si otec prevezme dieťa od matky v A. H. v F. a na rovnakom mieste v stanovenom čase dieťa matke odovzdá späť. Styk sa bude realizovať bez prítomnosti matky. Matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť.“

9. V odvolaní otec uviedol, že matka maloletého absolútne nerešpektuje vydané rozhodnutie súdu a otec sa len bezmocne prizera tomu, ako otec mal. A. pod negatívnym vplyvom matky stráca a ako mal. A. stráca svojho otca, ktorého predtým miloval. Je úplne evidentné a matka sa tým pred otcom ani netají, že matka maloletého nabáda, aby mal. A. voči otcovi bojoval a bol voči nemu verbálne a dokonca aj fyzicky agresívny, za čo ho priamo pred ním matka má odmeňovať úsmevom alebo súhlasným kývaním hlavy. Podľa usmernenia znalkyne F. A. I., F., ako aj okresného súdu na súdnom pojednávaní dňa 28.04.2025, účastníci začali navštevovať CDR F. G.. Správanie mal. A. v jeho prítomnosti bolo spočiatku dobré a aj sa zahrali. Avšak na ďalších stretnutiach už bolo bez akéhokoľvek racionálneho dôvodu stále viac agresívne a stále viac odmietavé, a to až do takej miery, že už ani školení pracovníci CDR v F. G. si nevedeli so synom poradiť a usmerniť ho k tomu, aby bol v klude.

10. Otec v odvolaní uviedol, že uvedený psychický stav mal. A. však nemá žiadny racionálny základ a je len dôsledkom pôsobenia matky na mal. A.. Otec mal. A. týmto prehlasuje, že svojho syna fyzicky nenapadol a nikdy ho nezosmiešňoval. Uvedené tvrdenia sú len výmysly matky, ktoré táto vsugerovala synovi, aby podporila jeho nepriateľské nastavenie voči nemu, okrem toho, aj teoreticky, ako sa vyjadrili aj znalkyňa, pokiaľ sa uváži situácia, že 3 a pol roka otec nebol s mal. A. bez prítomnosti, či už matky alebo pracovníkov CDR, nemá takéto nepriateľsky naladené správanie mal. A. voči otcovi žiadne racionálne vysvetlenie, ibaže niekto cielene takéto spomienky neustále podporuje. Pokiaľ sa však otec pozrie na to, ako sa samotná matka k nemu správa nepriateľsky, ako ho ani nepozdraví, tak ho neprekvapuje, ako aj potvrdila znalkyňa, že maloletý A. jej správanie kopíruje a toto si osvojuje, aby jej vyhovel a tým získal jej priazeň v rodine, kde o priazeň matky súperí s jej novým partnerom a jeho dieťaťom. Takýto stav je však neudržateľný a škodí maloletému nielen psychicky, ale aj sociálne a z mal. A. robí asociála, ktorý nemá kamarátov. Už teraz je vidieť ako ostatné deti od neho bočia pre jeho nekontrolovateľné agresívne správanie, alebo ako sa mu posmievať, napr. poznámkami: „To je ten čo tu stále húka“. Otec má však úprimný záujem toto zmeniť a chce sa o syna riadne starať a riadne ho vychovávať a žiadať tento štát o poskytnutie nevyhnutnej ochrany, nakoľko v ich vzťahu je už badať syndróm zavrhnutého rodiča.

11. Otec v odvolaní uviedol, že v prílohe k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia otec priložil čestné prehlásenia o priebehu stretávania sa otca s mal. A., na ktorom boli prítomné aj tretie osoby, a to otec otca A. A. a jeho sestra otca E. C. J.. Maloletý A. nemôže mať ani teoreticky žiadny negatívny vzťah, či zážitok s týmito tretími osobami, napriek tomu ich odmieta. Pritom reálne má s týmito osobami len pozitívne zážitky, keď sa ako rodina stretávali, a preto jeho odmietanie prítomnosti aj týchto osôb nemá žiadne racionálne opodstatnenie. Popísané iracionálne a agresívne správanie mal. A. sa len stupňuje a je preto nevyhnutné, aby okresný súd vo veci zakročil, nakoľko táto agresivita sa bezdôvodne obracia aj na cudzie osoby - iné deti (napr. na ihrisku). Pokiaľ mal. A. už v tomto veku na otca agresívne verbálne aj fyzicky zaútočí na verejnosti, pričom matka ho vôbec neokríkne, ide už o vážny spoločenský problém, ktorý v dnešnej dobe je zvlášť citlivo vnímaný. Pritom sám otec zažil aj jedno - dve stretnutie, na ktorých bol mal. A. šťastný, avšak na ďalšie stretnutie už mal. A. prišiel bez akéhokoľvek úvodu s historkou o bití a pohlavkoch, a preto sa s otcom nechcel hrať a posielal ho preč. Toto je jasným dôkazom o úmyselne negatívnom vplyve matky mal. A., ktorý sa nedá iným spôsobom zmeniť len zmenou zverenia. Akonáhle, keď matka zistila, že mal. A. bol v spoločnosti otca a jeho príbuzných šťastný a spokojný, už následne nedopustila, aby sa ďalšie styky s otcom realizovali bez jej prítomnosti a svojou prítomnosťou pri styku bránila otcovi v stretávaní sa s mal. dieťaťom a mal. A. evidentne stresovala a zvyrazňovala jeho agresivitu a negatívne emócie. Uvedené správanie A. pokračovalo aj po podaní návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia, čo doložil ďalšími čestnými prehláseniami o priebehu styku.

12. V odvolaní otec uviedol, že danú situáciu riešil aj cestou výkonu rozhodnutia, ktoré konanie prebieha na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 86Em//2025. V rámci výkonu rozhodnutia sa dňa 08.10.2025 uskutočnilo súdne pojednávanie za prítomnosti otca, matky mal. a kolíznej opatrovníčky. Na tomto pojednávaní otec aj matka boli zo strany súdu požiadaní, aby sa pokúsili na najbližšom styku otca s mal. A. dňa 11.10.2025 a dňa 12.10.2025 spoločne motivovať mal. A. k realizácii styku. Matka mal. A. však túto snahu súdu, ako aj otca úplne odsabotovala a svojím správaním mu styk opäť znemožnila. Následne predložil aj prehlásenie otca otca A. A., ktorý na stretnutí s jeho vnukom a synom navrhovateľa mal. A. v nedeľu dňa 12.10.2025 prišiel osobne pozvať mal. A. na veľkú oslavu jeho 70. narodením, kde bude celá rodina, vrátane jeho sesterníc, ktorá sa bude konať v reštaurácii v F. G. dňa 18.10.2025 o 16.00 hod. Pritom dedko sa teší hlavne na svoje vnúčatá, pre ktoré nechal spraviť osobitnú pozvánku, ktorú otec v prílohe aj predložil. Matka nielenže mal. A. nič pozitívne v tejto súvislosti nepovedala, ale nakoniec aj celý styk sabotovala a s mal. A. odišla preč bez toho, aby otec mohol realizovať svoj súdom stanovený styk. Uvedené sa udialo napriek tomu, že matka sa ešte dňa 08.10.2025 priamo na súde zaviazala, že urobí všetko preto, aby otec mohol byť so svojim synom a realizovať styk s ním, vrátane toho, že rodičia budú pred synom normálne komunikovať. Správanie matky však bolo presne o opaku toho, čo sa od ako rodičov očakávalo, čím došlo k zmareniu aj týchto dvoch termínov styku so synom. Otec položil otázku, na čo mu je rozhodnutie súdu, ktoré druhá strana vôbec nerešpektuje a ani jasne dáva najavo, že rešpektovať ani nikdy nemieni? Žiadal súd o bezodkladnú (nie niekoľko mesačnú) nápravu tohto protiprávneho stavu spôsobovaného matku. Otec sa nemieni len tak prizerať tomu, ako matka nikoho a nič nerešpektuje a vyslovene ničí život jemu a jeho synovi systematickým ničením ich vzájomného vzťahu, ktorý bez prítomnosti matky je bezproblémový a vrúcny. Keďže sa pre správanie matky otec preukázateľne niekoľko mesiacov nemôže dostať k synovi A. a riadne sa s ním stretávať, pričom matka preukázateľne a cielene, napriek opätovnému vykonateľnému súdному rozhodnutiu, výsluchu znalkyne F. A. I., F. a poučeniu zo strany súdu o absolútne nevyhnutnej potrebe stretávania sa otca so synom,

bráni otcovi styku s mal. A., dôrazne žiadal súd, aby vydal neodkladné opatrenia a odňal dieťa matke a zveril ho otcovi, ktorý dokáže jednoznačne lepšie ako matka zabezpečiť jeho zdravý vývoj. To, čo matka robí, je výsmech spravodlivosti a výsmech súdu, znalkyni i otcovi a hlavne je ničením života mal. syna. Na poslednom súdnom pojednávaní dňa 28.04.2025 bolo matke opakovane dôrazne a dôsledne zo strany znalkyne F. A. I., F., ako aj zo strany súdu, vysvetlené, že nemôže brániť otcovi v stretávaní sa s maloletým dieťaťom. Znalkyňa F. A. I., F. sa na súde dňa 28.04.2025 v konaní sp.zn. 86P/81/2023 jasne vyjadrila, že pokiaľ matka nedokáže prijať rolu otca v živote dieťaťa, je potrebné zvažovať zmenu zverenia. Pritom znalecké dokazovanie jasne preukázalo, že vplyv matky na mal. A. je negatívny pre jeho zdravý vývoj. Tieto slová znalkyne sa naplnili, a z mal. A. sa pod vplyvom matky stal agresívny jedinec, s ktorým si nevedia poradiť ani školení pracovníci CDR F. G.. Jediným možným riešením, ako zmeniť tento stav je odňať mal. A. matke. Keďže zo znaleckého dokazovania F. A. I., F. vyplýva, že vplyv matky na dieťa je negatívny a matka nemieni ani do budúcnosti pracovať na rozvíjaní sa vzťahu otca so synom A. je absolútne nevyhnutné dieťa matke odňať a toto dočasne zveriť do osobnej starostlivosti otcovi. Len takýmto spôsobom sa zabezpečí zdravý psychický vývoj syna.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 7 ods. 1 CMP a § 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1, 2 CSP.

14. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovelo a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať mu za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie, na ktoré sa na tomto mieste odkazuje, sa podľa odvolacieho súdu však žiada zodpovedať na nosné odvolacie otázky otca.

15. Vo vzťahu k svojmu rozhodnutiu odvolací súd pripomína, že neodkladné opatrenie je zabezpečovacím inštitútom i v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť zväčša dočasnou alebo provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v už začatom konaní, ako aj po ňom nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti a zjednodušenia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má väčšinou predbežný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, pri relevantných skutočnostiach, z ktorých súd vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, postačuje ich osvedčenie (tzn. stav vysokej miery pravdepodobnosti) z dostupných dôkazných prostriedkov.

16. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

17. Zmyslom inštitútu neodkladného opatrenia upraveného v § 360 a nasl. CMP za subsidiárneho použitia § 324 a nasl. CSP je rýchle a pružné vyriešenie situácie vyžadujúcej si okamžitú ingerenciu

súdu s cieľom predísť vzniku bezprostredne hroziacej ujmy, či zmareniu výkonu rozhodnutia. Zákon prezumuje dva dôvody, existencia ktorých či už samostatne, alebo aj kumulatívne umožňuje využitie inštitútu neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov a obava z ohrozenia výkonu exekúcie, to všetko za splnenia podmienky subsidiarity neodkladného opatrenia vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov vždy vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku uplatnenému návrhom na začatie konania. Primárnym účelom neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je zabezpečenie ochrany práv maloletého dieťaťa v prípade konkrétneho ohrozenia. Aj v prípade, že sú splnené formálne a vecné predpoklady požadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či nariadením nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania, alebo tretích osôb, to znamená, že súd musí posúdiť aj proporcionalitu (primeranosť) zásahu predstavovaného nariadením neodkladného opatrenia. Osobitnej povahy tohto procesnoprávného inštitútu zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (spravidla súd rozhodne bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania). Súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností. Navrhovateľ musí preto opísaním rozhodujúcich skutočností a pripojením listinných dôkazov hodnoverne presvedčiť súd o potrebe tejto neodkladnej procesnej ochrany (spravdepodobniť nalievajú potrebu dočasnej ochrany, ako aj existenciu nároku vo veci samej). Hlavnými podmienkami, ktorými sa súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia zaoberá, je v zmysle už uvedeného osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, osvedčenie nalievajú a opodstatnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavy z ohrozenia exekúcie, skutočnosti, či navrhované neodkladné opatrenie poskytne potrebnú ochranu z hľadiska princípu efektívnosti, či navrhovaným neodkladným opatrením, ktoré má mať dočasný charakter, nebude vytvorený ireverzibilný (nenávratný) stav, či právne účinky neodkladného opatrenia zodpovedajú proporcionálnemu zásahu a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, využitie ktorého má prednosť pred neodkladným opatrením.

18. Krajský súd na tomto mieste uvádza, že uvedenie vyššie uvedených všeobecných postulátov bolo nevyhnutné pre rozhodnutie a ozrejmienie prizmy, podľa ktorých boli posúdené doposiaľ zistené skutočnosti (k momentu rozhodovania odvolacieho súdu), v dôsledku ktorých odvolací súd dospel v zhode s okresným súdom, k záverom, že skutočnosti, ktoré vyplývajú z obsahu spisu, nepreukazujú potrebu okamžitého zásahu súdu. Akcentuje sa na tomto mieste, tak ako bolo odvolacím súdom uvedené vyššie, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, v prejednávanej veci však naplnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli, a to jednak podľa okresného súdu ako ani podľa odvolacieho súdu.

19. Podľa zistení odvolacieho súdu, okresný súd dospel k správne záveru, keď návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bol maloletý zverený do starostlivosti otca, nevyhovet. Nebolo spochybnené, že otec sa zhodnej úpravy zverenia maloletého do jeho starostlivosti domáhal aj v konaní sp. zn. 86P/80/2025 zo dňa 24.06.2025. V danej veci otec navrhol v režime neodkladného opatrenia upraviť otázku styku a starostlivosti. Rovnakou otázkou sa okresný súd zaoberal naposledy neodkladným opatrením sp. zn. 86P/80/2025 zo dňa 24.06.2025 potvrdeným Krajským súdom v Žiline sp. zn. 13CoP/150/2025 zo dňa 02.09.2025, ktoré rozhodnutia odkazovali na úpravu obsiahnutú v neodkladnom opatrení okresného súdu sp. zn. 86P/51/2023 zo dňa 28.04.2025. Okresný súd v napadnutom uznesení uviedol, že otec podaným návrhom netvrdil a ani neosvedčil takú zmenu pomerov oproti stavu ku dňu 28.04.2025, resp. 02.09.2025, ktorá by osvedčovala potrebu opätovnej neodkladnej úpravy, a ktorá by osvedčovala potrebu odchyliť sa od rozhodnutia sp. zn. 86P/51/2023-21 zo dňa 28.04.2025 a sp. zn. 13CoP/150/2025 zo dňa 02.09.2025. Odvolací súd konštatuje, vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako i tvrdenia otca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i tie uvádzané v odvolaní, že skutočnosti ním uvádzané v návrhu primárne v skutkovej rovine nepredstavujú, neosvedčujú takú kvalifikovanú zmenu, ktorá by v konečnom dôsledku mohla predstavovať priestor na zmenu sp. zn. 86P/51/2023-21 zo dňa 28.04.2025 a sp. zn. 13CoP/150/2025 zo dňa 02.09.2025. Ak okresný súd uviedol, že opakované zmeny rozhodnutia nie sú v najlepšom záujme maloletého A. a že maloletý je aktívny účastník vzťahov medzi matkou a otcom, zodpovedajúc jeho vývoju na situáciu medzi rodičmi nahliada a vyhodnocuje a neustále meniace sa rozhodnutia by mu bránili vyrovnáť sa so situáciou a podporovali by stav emočnej neistoty, tak odvolací súd s týmto záverom súhlasí. Uvedená

argumentácia okresného súdu, podľa zistení odvolacieho súdu vo vyvolanom odvolacom konaní však nenašla premietnutie v odvolaní otca, odvolací súd, tak ako už uviedol, sa s tými dôvodmi okresného súdu stotožnil a mal za to, že okresný súd konal v zmysle najvyššieho imperatívu ochrany najlepšieho záujmu maloletého, ktorý je v tomto prípade pre súd primárny a jeho ochrana je nepochybne prioritná.

20. Odvolací súd po vykonaní odvolacieho prieskumu zdôrazňuje, že bez ďalšieho preukázateľné napätie medzi rodičmi, správanie sa mal. A., tak ako ho popisuje otec, ktoré boli nepochybne i v čase predchádzajúceho rozhodnutia, samy osebe nepredstavujú dôvod na zásah do výkonu osobnej starostlivosti upravenej skorším rozhodnutím súdu. Zmena alebo obmedzenie existujúceho režimu osobnej starostlivosti prostredníctvom neodkladného opatrenia musí byť odôvodnená mimoriadnymi okolnosťami, tak ako to uviedol odvolací súd už vyššie, ktoré predstavujú akútne ohrozenie práv alebo záujmov maloletého A.. Odvolací súd vo vzťahu ku skutočnostiam vyplývajúcim z výsluchu maloletého A. zo dňa 02.06.2025, ktoré skutočnosti nenašli premietnutie v odvolaní, poukazuje na to, že takéto vyjadrenia, hoci významné, musia byť interpretované v kontexte celkového vývoja, vekovej a emocionálnej vyspelosti dieťaťa, ako aj miery stability a dôslednosti výchovného pôsobenia zo strany oboch rodičov. Odvolací súd vníma, rovnako ako okresný súd, potrebu zohľadniť aj pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení názor maloletého dieťaťa. Pranie maloletého dieťaťa je zásadným vodítkom pri hľadaní jeho najlepšieho záujmu, a to za predpokladu, že maloletý je schopný názor na jeho najlepší záujem vyjadriť a vnímať jeho konzekvencie, avšak vyslovený názor maloletého je len jedným, nie jediným, z kritérií pre rozhodnutie. Nemožno mu prisudzovať rozhodujúcu váhu izolovane, najmä, ak ide o dieťa mladšieho školského veku, ktorého názor môže byť ovplyvnený viacerými faktormi, vrátane aktuálneho emocionálneho rozpoloženia alebo lojalitou k jednému z rodičov. Preferencia dieťaťa mal. A. nar. XXXX v jeho výpovedi 02.06.2025 signalizuje potrebu bližšieho skúmania, no sama osebe, bez ďalšieho, už vôbec nemôže viesť k záverom uvádzaným otcom, teda k zmene úpravy výkonu rodičovských práv podľa návrhu otca, a to bez riadneho dokazovania. Odvolací súd nepovažuje za dôvodný návrh otca na zmenu osobnej starostlivosti, z dôvodov ním uvádzaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému by bolo potrebné bezodkladne vyhovieť prostredníctvom zásahu do právoplatne určenej formy osobnej starostlivosti.

21. Jednou z podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako odvolací súd uviedol už vyššie, je teda osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov, ktorá by primárne mala vyplývať z naliehavosti situácie a v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých i z existencie záujmu maloletých detí, ktorým v prejednávanej veci je mal. A.. Aktuálna procesná právna úprava pojem bezodkladnej úpravy pomerov nedefinuje. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí mať právny záujem na neodkladnom opatrení, teda musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov, medzi ktorými musí jestvovať právny vzťah (uznesenie Vrhného súdu v Prahe z 29.04.1996 sp. zn. 3Cmo 734/95). Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov možno posúdiť z viacerých hľadísk. Neodkladné opatrenie svojimi účinkami ovplyvňuje budúce konanie účastníkov konania, chráni pred konaním, ktoré v čase jeho vydania hrozí alebo trvá. Účinky neodkladného opatrenia nesmú neprimerane zasahovať do právnych vzťahov účastníkov - zásah do práv dotknutého účastníka musí byť primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov. Odvolací súd napriek argumentácii otca, ktorú síce citlivo vnímal a vyhodnocoval v odvolacom konaní, nenašiel priestor na odklon od záverov okresného súdu vyslovených v napadnutom uznesení.

22. Opätovne na tomto mieste odvolací súd uvádza, že v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má dokazovanie povahu osvedčenia, čo znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiachnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva, legitimizuje vyhovujúci výrok, resp. výrok zamietavý. Posúdenie, či je v konkrétnom prípade nevyhnutná bezodkladná ingerencia do pomerov účastníkov, je ponechaná výlučne na úvahe súdu, pričom v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti súd posudzuje nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia z hľadiska záujmov maloletého dieťaťa, ktoré však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Pokiaľ okresný súd uzavrel, výlučne pre účely rozhodnutia o otcom navrhnutom neodkladnom opatrení, že takáto neodkladnosť daná nie je, tak odvolací súd s týmto záverom súhlasí.

23. K odvolaniu boli odvolateľom pripojené aj listinné dôkazy od č.l. 51 do č.l. 56 spisu, z ktorých vo vyvolanom odvolacom konaní nebolo možné, bez ďalšieho, konštatovať osvedčenie skutočností odôvodňujúcich vyhoveniu návrhu otca. Podľa odvolacieho súdu, sa v závere tohto rozhodnutia žiada uviesť, vzhľadom na celé odôvodnenie tohto rozhodnutia, že je neudržateľné, ak takto

vzniknutý stav, jednoznačne nekonformný predovšetkým pre maloleté dieťa A., ešte vyhrocujú rodičia prostredníctvom vzájomných nezhôd ovplyvnených na ich stranách rôznymi predstavami týkajúcimi sa ďalšej starostlivosti o neho, čím ho nepochybne vystavujú ďalším traumatizujúcim zážitkom, napriek tomu, že ich povinnosťou, vzhľadom na vek dieťaťa, pred takýmito situáciami je dieťa chrániť. Úlohou rodičov v takomto stave by malo byť, aby vzhľadom na záujem maloletého sa svojim správaním približovali k stavu, aby riešenie dotknutej otázky bolo vo všetkých aspektoch v záujme dieťaťa, teda, aby opustili svoje vlastné egoistické záujmy, pretože každý rodič by si mal byť vedomý toho, že prioritou záujmu dieťaťa platí i preto, že dôsledky ignorovania záujmu dieťaťa sa v jeho sfére (v jeho živote, či už v súčasnosti alebo v budúcnosti) prejavujú intenzívnejšie negatívne ako v živote rodiča ako človeka dospelého; dieťa totiž nie je „hotová“ silná osobnosť a nie je schopné sa s uvedenou situáciou vysporiadať, takže často si nesie psychické traumy po celý život (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 266/10 z 18.08.2020).

24. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti, či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov dieťaťa ako osobitne zákonom chráneného subjektu, vytknúť.

25. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

26. Odvolací súd pritom považuje za potrebné zvýrazniť, že jeho závery sú konštatované výlučne pre toto štádium konania a výhradne pre účely rozhodovania o návrhu otca na nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia.

27. Pri zmene podstatných skutkových okolností nie je vylúčené prehodnotenie záverov prijatých okresným súdom, s ktorými sa odvolací súd v tomto rozhodnutí stotožnil, a to i v štádiu pred meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie.

28. Krajský súd pre úplnosť dodáva, že aktuálne rozhodnutie o neodkladnom opatrení neprejudikuje, nepredznamenáva rozhodnutie súdu vo veci samej, ktoré bude vydané po vykonaní náležitých šetrení a dokazovania potrebného pre zistenie skutočného stavu veci.

29. Odvolací súd považuje na tomto mieste za podstatné uviesť, že pokiaľ na podporu svojich tvrdení poukazoval primerane a podporne, z eurokonformného prístupu na judikatúru cudzieho štátu, tak takýto postup nie je rozporný ani s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 48/2018, v zmysle ktorých „...Aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad ustanovenia“.

30. Krajský súd zároveň v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania o neodkladnom opatrení. Keďže sa jedná o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa a v takomto type konania každý z účastníkov sám znáša svoje trovy, rozhodol o trovách konania krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

31. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.